

der i en udtalelse fra Ministerrådet om Mellemøsten bl.a. siges – og nu oversætter jeg det direkte fra engelsk: Mangelen på fremskridt i fredsprocessen, herunder vedrørende bosættelserne, er kilden til det palæstinensiske samfunds frustration og vold.

Der er altså tale om, at vi klart siger fra over for bosættelserne, som er en af årsagerne til den palæstinensiske befolknings frustrationer og volden.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil gerne sige tak til udenrigsministeren for en klar konstatering af, at vedrørende spørgsmålet om en selvstændig palæstinensisk stat vil regeringen også arbejde for, at det bliver en del af en samlet aftale. Hvis man støtter palæstinenserne i allerede nu inden en eventuel endelig fredsftale at oprette en selvstændig stat, vil det nemlig for alvor medføre krig og konflikter derude, så jeg vil gerne sige tak for det tilsagn om, at det er regeringens politik.

Men jeg savnede lidt i udenrigsministerens tale. Jeg er enig i, at USA har en vigtig rolle at spille her, og at det mest realistiske vel er, at det er amerikanerne, der skal sætte sig for bordenden i den sidste ende, hvis der overhovedet skal nås et resultat. Men jeg savner lidt, at det giver sig udslag i det forslag til vedtagelse, som et flertal af partier, bl.a. udenrigsministerens eget parti, står bag. Det er overhovedet ikke nævnt med ét eneste ord, at USA skal have den rolle, men det er nævnt flere gange, at EU skal have en stor rolle, og den balance synes jeg er mystisk i forhold til det, udenrigsministeren sagde.

Afslutningsvis vil jeg sige, at hvis man tæller de pinde, der er i vedtagelsesforslaget, op, kan jeg i hvert fald se, at fire ud af de otte vender sig direkte imod Israel, hvorimod der måske kun er én, der vender sig imod palæstinenserne, og det er en forkert balance, sådan som vi ser det i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der var et problem med ministerens svar angående bosættelserne.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er sådan, at regeringen betragter alle bosættelserne som folkeretsstridige. Ministeren nævnte kun de fortsatte bosættelser, og jeg kan altså sige, at for os er det helt afgørende, at hvis ministeren ikke

kan give et klart svar på det spørgsmål, bliver Enhedslisten nødt til at stemme imod.

Jeg synes, at svaret vedrørende statsspørgsmålet var mere tilfredsstillende, fordi ministeren understregede, at palæstinenserne har retten til national selvbestemmelse. Men jeg synes også, der var en lille smule uklarhed om, hvorvidt regeringen, hvis der udråbes en palæstinensisk stat, alligevel vil stille nogle betingelser i den anledning med hensyn til, om man vil anerkende den stat eller ej. Men man må vel gå ud fra, at når regeringen anerkender selvbestemmelsesretten, vil regeringen også i den situation anerkende en palæstinensisk stats suverænitæt.

Formanden:

Vi går til anden omgang, og hr. Holger K. Nielsen har bedt om ordet.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg savner også lidt et klart svar på det spørgsmål, som er stillet flere gange, og jeg synes ikke, at udenrigsministerens besvarelse til sidst helt afklarede tingene, så vi er altså nødt til at have et klart svar på, om regeringen generelt mener, at bosættelsespolitikken er folkeretsstridig.

Når man læser det vedtagelsesforslag, der ligger her, kan det ikke forstås anderledes, end at der er tale om en generel konstatering af, at den israelske bosættelsespolitik er i modstrid med den fjerde Genèvekonvention. Det kan ikke læses anderledes, og jeg kan ikke forstå, hvorfor der skal være tvivl om det. Men for en sikkerheds skyld vil jeg godt bede om, at den tvivl, vi måtte have, bliver ryddet af vejen efterfølgende.

Så vil jeg sige generelt, at jeg synes, det har været en god debat, vi har haft i dag. Det er sjældent, vi diskuterer Mellemøsten så principielt og så gennemgående, som vi har gjort i dag, og med den situation, man står i, er det også vigtigt, at vi i det danske Folketing debatterer den situation, der er i Mellemøsten i øjeblikket.

Det er jo klart, at der er politisk uenighed om og politiske forskelle på, hvordan vi skal vurdere situationen. Nogle ser det primært fra Israels side, andre ser det i højere grad fra palæstinenserens side. Der er dog generel enighed om, at Israel skal kunne bestå som stat. Der er ikke nogen tvivl om, hvorvidt Israels eksistens som stat stadig væk skal være gældende, og der er heller ikke tvivl om, at vi tager afstand fra terrorisme af enhver art.

Men det er ikke det, debatten her går på. Debatten går på, om man skal have en fredsdord-